

Nr 626

Av herr **Carlsson** i Stockholm **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 172, med förslag till förordning om ändring i vägtrafikförordningen den 28 september 1951 (nr 648).

I Kungl. Maj:ts proposition nr 172 till 1955 års riksdag med förslag om ändring i vägtrafikförordningen den 28 september 1951 anför departementschefen i sitt yttrande bl. a. att 1953 års trafiksäkerhetsutrednings förslag beträffande bestämmelse om att gående, som under mörker färdas på cykel- eller körbana, bör vara försedd med anordning av reflekterande material eller medföra tänd lykta, ej har sin plats i vägtrafikförordningen, enär bestämmelserna inte är förenade med någon straffsanktion. Av denna anledning har utredningens förslag i här berörda stycke ej heller medtagits i propositionen.

Av utredningens betänkande framgår tydligt att fotgängarna är den trafikantgrupp, som är svårast att upptäcka i mörker, och av utredningens redogörelse å s. 220 ff i betänkandet framgår att ett stort antal olyckor inträffar på grund härav. I tabell 39 å s. 218 visar utredningen hur iakttagelseavståndet till fotgängare ökar med närmare fyra gånger, om en gångtrafikant är försedd med anordning av reflexväv. Ur trafiksäkerhetssynpunkt är det en angelägenhet av första ordningen att jämväl en gångtrafikant vid färd under mörker blir iakttagbar på så långt avstånd som möjligt.

På senare tid har en rik sortering av praktiska reflexanordningar för fotgängare kommit i marknaden. Genom dessa erbjudes för låg kostnad ett gott skydd. Ett allmänt användande av dem skulle eliminera den betydande olycksrisk som fotgängare i mörkret är utsatta för. För att nå dit bör man starta en upplysningskampanj med syfte dels att redovisa riskerna för fotgängare i mörker, dels att visa på de skyddsmöjligheter som erbjuder sig i form av reflekterande material. Uppgiften att föra denna kampanj kan lämpligen anförtros åt Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande.

Med stöd av det som ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 172 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t måtte ta initiativet till att en upplysningskampanj anordnas, i syfte att redovisa riskerna för fotgängare i mörker och att visa på de skyddsmöjligheter som erbjuder sig i form av reflekterande material.

Stockholm den 19 april 1955

C. W. Carlsson

Gustav Boija

Sven Antby